

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Prohorova Tatiana,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Prohorova Tatiana împotriva lui Prohorov Vladimir, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Buiucani, mun. Chișinău, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-267/25

Nr. PIGD 2-23094203-01-2ra-12052025)

Recursul este vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (S. Cușnir)
Curtea de Apel Chișinău (R. Pulbere, A. Cașcaval, D. Dulghieru)

18 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de către Prohorova Tatiana,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 iunie 2023, Prohorova Tatiana a depus în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată împotriva lui Prohorov Vladimir cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, la xxxxx, Prohorova Tatiana a încheiat căsătoria cu Prohorov Vladimir, iar din căsătorie s-au născut trei copii, și anume: la xxxxx – xxxxx, la xxxxx – xxxxx și la xxxxx – xxxxx.

3. Evidențiază că, din 2019 între părți au apărut divergențe majore, iar din 29 aprilie 2023 soții nu locuiesc împreună.

4. Susține că, în privința stabilirii domiciliului copiilor minori părțile nu au ajuns la un acord comun și consideră că domiciliul copiilor urmează a fi stabilit cu mama – Prohorova Tatiana.

5. Invocă faptul că, Prohorov Vladimir este angajat în câmpul muncii, activează în cadrul SRL „Express Test Auto” și are un venit mediu lunar de aproximativ 9 000 lei.

6. Notează că, potrivit datelor Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru un copil în vârstă de 1-6 ani în semestrul 2 a anului 2022, constituie suma de 2661,2 lei, iar pentru trei copii constituie suma de 7983,60 lei.

7. Având în vedere circumstanțele de fapt expuse, în temeiul art. 18 alin. (1) și art. 27 alin. (2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, art. 48 din Constituția Republicii Moldova, art. 2, 63, 74-76, 83, 108-111 din Codul familiei, art. 5, 39, 166, 167 din Codul de procedură civilă, s-a solicitat desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori xxxxx cu mama – Prohorova Tatiana, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime nu mai mică de ½ din toate veniturile lunare a pârâtului, începând cu 30.06.2023.

8. Prin încheierea instanței din 04 iulie 2023, s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Buiucani, mun. Chișinău.

9. În ședința de judecată din 20 octombrie 2023, Prohorova Tatiana a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori xxxxx cu mama –

Prohorova Tatiana, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă, în mărime de 4 000 lei, lunar, pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului acestora, începând cu 30.06.2023.

10. Prin hotărârea din 20 februarie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a desfășurat căsătoria încheiată între Prohorova Tatiana și Prohorov Vladimir. S-a încasat de la Prohorov Vladimir și Prohorova Tatiana, taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț în cuantum a câte 500% din cota procentuală fixă calculată în unități convenționale, de la fiecare. S-a stabilit domiciliul copiilor minori xxxxx cu mama – Prohorova Tatiana. S-a încasat de la Prohorov Vladimir în beneficiul Tatiane Prohorova pensia pentru întreținerea copiilor minori xxxxx în sumă bănească fixă a câte 2500 (două mii cinci sute) lei, lunar, pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată – 30.06.2023 și până la atingerea majoratului copiilor. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată. Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere se execută imediat. S-a încasat de la Vladimir Prohorov, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 2700 (două mii șapte sute) lei.

11. La 23 februarie 2024, Vladimir Prohorov a depus în adresa Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cerere de apel împotriva hotărârii din 20 februarie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat scutirea de la plata taxei de stat și taxei de timbru la depunerea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond în partea pretențiilor reclamantei privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în partea ce depășește suma de 1340 lei lunar pentru fiecare copil, precum și în partea încasării din contul lui Vladimir Prohorov în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 2700 lei, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii în partea ce ține de pretențiile reclamantei privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă ce depășește suma de 1340 lei lunar pentru fiecare copil și cu excluderea din pensia de întreținere a copiilor minori a sumei de 9000 lei achitată benevol începând cu 30.06.2023 – data adresării în instanța de judecată.

12. Prin încheierea din 01 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de scutire de la plata taxei de stat înaintată de Vladimir Prohorov. Nu s-a dat curs cererii de apel. S-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării a originalului dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1462,30 lei și a originalului dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200 lei, acordându-i pentru aceasta un termen de 07 zile din momentul recepționării prezentei încheieri.

13. La 24 aprilie 2024, Vladimir Prohorov a recepționat copia încheierii din 01 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, fapt confirmat prin avizul de recepție.

14. La 30 aprilie 2024, Vladimir Prohorov a depus în adresa Curții de Apel Chișinău cerere de apel suplimentară, la care a anexat dovada de plată a taxei de stat în mărime de 1462,30 lei și a taxei de timbru în mărime de 200 lei.

15. Prin încheierea din 02 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de Vladimir Prohorov împotriva hotărârii din 20 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

16. Prin decizia din 10 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Vladimir Prohorov. S-a modificat hotărârea din 20 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori, prin micșorarea acestuia de la 2 500 lei până la 2 000 lei. În rest, hotărârea din 20 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost menținută.

17. Pentru a decide astfel, analizând conținutul normelor legale precizate cât și suportul probatoriu anexat la dosar, precum și nevoile crescute impuse de necesitatea asigurării pentru minori a celor mai bune condiții pentru o dezvoltare armonioasă și pentru o bună educație, Colegiul consideră că, prima instanță corect a admis pretenția reclamantei/intimate cu privire la încasarea de la Vladimir Prohorov în beneficiul Tatiane Prohorova, pensia pentru întreținerea copiilor minori xxxxx, în sumă bănească fixă, începând cu data adresării în instanța de judecată – 30.06.2023 și până la atingerea majoratului copiilor, însă suma de 2 500 lei pentru fiecare copil este disproporționat de mare.

18. Colegiul a reținut că, potrivit datelor statistice oficiale ale Biroului Național de Statistică al R. Moldova, valoarea minimului de existență pentru un copil în vârstă de 1-6 ani, în medie pe lună în semestrul II anului 2022 a constituit 2661 lei. În conceptul expus *supra*, deși obligația întreținerii copiilor minori le revine ambilor părinți, instanța de apel a considerat că, suma de 2661 lei, care potrivit informației eliberate de Biroul Național de Statistică reprezintă valoarea medie a minimului necesar de existență a unui copil cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani, împărțită la ambii părinți, este insuficientă pentru asigurarea necesităților unui copil minor.

19. Așadar, având în vedere materialele cauzei în coroborare cu prevederile legale, instanța de apel a considerat întemeiată pretenția apelantului și a dispus micșorarea sumei încasate cu titlu de pensie pentru întreținerea copiilor de la 2500 lei până la 2000 lei pentru fiecare copil, ținând cont că minimul de existență nu prevede toate cheltuielile necesare pentru dezvoltarea unui copil: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, activități necesare creșterii și evoluării psihonoemoționale echilibrate a copilului, de care acesta nu poate fi lipsit, or, acest fapt ar contravine interesului său superior.

20. Colegiul a notat că, minimul de trai decent și condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copiilor minori xxxxx, poate fi asigurat prin acordarea pensiei alimentare în cuantum fix de 2 000 lei lunar pentru fiecare, or, pe de altă parte, neacordarea sprijinului material corespunzător ar leza substanțial drepturile copiilor minori, fapt inadmisibil în condițiile prevalării interesului suprem al copilului statuat în Convenția cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989.

21. Totodată, Colegiul civil a ținut să remarce că, apelantul, în cererea de apel a invocat faptul că, solicită excluderea din pensia de întreținere a copiilor minori a sumei de 9 000 lei achitată benevol începând cu 30.06.2023, data adresării în instanța de judecată. Colegiul a notat că, în interpretarea corectă a normei prevăzute la art. 98 alin. (3) din Codul familiei se deduce faptul că, cerința apelantului privind excluderea din pensia de întreținere a copiilor minori a sumei de 9000 lei achitată benevol începând cu data de 30.06.2023, este neîntemeiată. Mai mult, de către apelantul/pârât nu a fost înaintată o acțiune reconvențională în instanța de fond, prin administrarea probelor admisibile în vederea justificării pretențiilor invocate.

22. La 12 mai 2025, Prohorova Tatiana a depus recurs împotriva deciziei din 10 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei din 10 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei încheieri de restituire a cererii de apel din 30 aprilie 2025.

23. În motivarea recursului s-a menționat că, apelantul nu a plătit taxa de stat în cuantumul prevăzut de lege.

24. Totodată, potrivit informației furnizate de Casa Națională de Asigurări Sociale și Serviciul Fiscal de Stat, Vladimir Prohorov are un salariu de peste 13 000 lei, dar nu 8 000 lei.

25. Mai mult decât atât, Vladimir Prohorov beneficiază de alocațiile sociale pentru trei copii minori din România.

26. Evidențiază că, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a reținut certificatele Biroului Național de Statistică prezentate de intimat privind minimul de existență a unui copil cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani, în timp ce unul din cei trei copii deja a împlinit vârsta de 7 ani.

27. Conchide că, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a micșorat cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori începând cu 30.06.2023 – data adresării în instanța, ce contravine art. 107 din Codul familiei.

28. În drept s-au invocat prevederile art. 56, 61, 424 alin. (2), art. 432 alin. (1) lit. c) și e) din Codul de procedură civilă.

29. La 16 mai 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Vladimir Prohorov, copia recursului depus de Prohorova Tatiana, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.

30. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Vladimir Prohorov nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art.61 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

32. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

33. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

35. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Prohorova Tatiana a fost înaintat în termen. Or, potrivit actelor dosarului, decizia integrală din 10 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, i-a devenit cunoscută Tatianeii Prohorova la 02 aprilie 2025 (vol. I, f. d. 192), iar cererea de recurs a fost depusă la 12 mai 2025, adică în interiorul termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

37. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 23).

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 1 septembrie 2023).

39. Din analiza prevederilor legale precitate *supra* rezultă că, admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Se reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului.

43. Completul de judecată remarcă faptul că, articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs.

44. Din analiza recursului declarat de Prohorova Tatiana rezultă că, drept temei pentru declararea recursului au fost invocate prevederile art. 432 alin. (1) lit. c) și e) din Codul de procedură civilă, și anume: a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; precum și decizia contestată a instanței de apel este arbitrară, bazată în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

45. Cu referire la primul temei de drept invocat – art. 432 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a constatat că, apelul introdus de Vladimir Prohorov a fost depus în termen. Or, hotărârea primei instanțe a fost emisă la 20 februarie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 23 februarie 2024, adică în interiorul termenului de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

47. Totodată, neajunsurile indicate în încheierea din 01 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, au fost înlăturate în modul corespunzător, în interiorul termenului acordat.

48. Prin urmare, criticile aduse de recurenta în baza temeiului de drept respectiv sunt apreciate de Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ca fiind neîntemeiate.

49. Cu referire la cel de al doilea temei de drept invocat – art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, în sensul prevederilor lit. e) alin. (1) art. 432 din Codul de procedură civilă, noțiunea de „hotărâre arbitrară” ori de „apreciere vădit nerezonabilă a probelor” urmează a fi stabilită în coraportul dintre mai multe principii.

51. Pentru a elucida înțelesul textului „hotărâre arbitrară” din art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție ține cont, inclusiv, de sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Cu titlu exemplificativ, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

52. Totodată, potrivit art. 71 alin. (4) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ține cont de nota de fundamentare, care a însoțit proiectul actului normativ respectiv și de alte documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.

53. Nota informativă la Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 menționează următoarele: „Utilizarea noțiunii de „hotărâre arbitrară” derivă din practica CtEDO, fiind utilizată pentru a defini situația în care judecătorii nu aduc nici o motivare pentru deciziile/hotărârile luate, sau când acestea sunt bazate pe greșeli evidente de fapt sau de drept comise de judecători.

54. Din nota informativă menționată rezultă că, sintagma „hotărârea arbitrară” urmează a fi definită prin prisma jurisprudenței CtEDO. În jurisprudența sa, CtEDO deseori folosește împreună sintagmele „hotărârea arbitrară” și hotărâre „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”, fără a face o distincție clară între ele. Nota informativă menționează totuși că „la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal)”. Rezultă că în cazul hotărârii arbitrare, carența principală vizează încălcarea unei norme legale imperative, adică a unei prevederi normative care nu oferă nicio discreție judecătorului. Lipsa discreției poate rezulta din claritatea textului

prevederii normative, fie din practica uniformă și clară de aplicare a normei. Această carență nu se poate datora unei simple greșeli, ci trebuie comisă cu bună știință sau ca urmare a unei erori inexplicabile. Suntem în prezența unor asemenea situații atunci când instanța de judecată adoptă o hotărâre ce contravine unei norme imperative invocate participanții la proces sau de instanța judecătorească ierarhic superioară, fără a explica convingător de ce nu aplică acea normă.

55. Sub acest aspect urmează a fi reținute și constatările Curții Constituționale din Hotărârea nr.2 din 16.01.2025 (pct.149-150), potrivit căreia pentru a elucida înțelesul textelor contestate (inter alia ”hotărâre arbitrară”), destinatarii pot avea în vedere, inclusiv, sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

56. Din textul recursului nu se constată în mod univoc vreun argument care ar justifica constatarea că decizia contestată ar fi emisă contrar normelor imperative aplicabile speței, precum și nici instanța de recurs nu a stabilit din textele deciziei contestate, raportate la circumstanțele cauzei.

57. Subsidiar, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor; b) aprecierea să fie vădit nerezonabilă; c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

58. Prin urmare, nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

59. La caz, Completul de judecată nu a stabilit că probele au fost apreciate arbitrar sau irațional de către instanța de apel, dimpotrivă se constată că instanța de apel a dat răspuns la circumstanțele importante speței, care formează obiectul litigiului.

60. Față de cele reținute, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul este vădit neîntemeiat.

61. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, recursul declarat de către Prohorova Tatiana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. c) și e) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, urmează a fi declarat inadmisibil.

62. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de către Prohorova Tatiana împotriva deciziei din 10 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat